

KERKHOF Roger

Geboren West-Vlaming (Geluwe 7-3-1929) is Roger Kerkhof's (uitspraak onder muziekvrienden) wellicht te weinig bekend in Oostende, alhoewel hij reeds meer dan 10 jaar in onze stad woonachtig is.

Dit is dan ook een eerste reden, waarom ik over die goede vriend wens te spreken, een tweede niet minder belangrijke reden is, dat het hier om een klasmuzikant gaat. Roger begon zeer vroeg, t.t.z. op zeventienjarige ouderdom, de akkordeon te bespelen. Dat de muziek hem in het bloed zat, moet heel zeker waar zijn, als men weet dat zijn ouders, er tamelijk erg tegen gekant waren, om hem muziek te laten studeren. Dit vergemakkelijkte dan ook zeker zijn taak niet. Hij vertelt mij echter dat hij een oom had, die deze gave bij hem had opgemerkt, en hem dan ook vaak hielp in zijn ondernemingen, zoals bvb. bij het aanschaffen van een eerste instrument. Of ook nog dat hij hem regelmatig wat drinkgeld gaf, dat onze Roger dan ook terstonds gebruikte om links of rechts een goede plaat te gaan beluisteren, wat natuurlijk zijn drang naar muziek nog gevoeliger verscherpte.

Zo vindt men hem tenslotte op zijn veertiende jaar, in een heel jonge jazzgroep waarvan de toenmalige jeugdige muzikantjes nu reeds tot hele pieten zijn uitgegroeid in de Belgische muziekwereld, en ook in het buitenland waar er trouwens, een paar, sinds jaren, met de grootste vedetten werkzaam zijn, nl. Roger Samijn en Serge Aubin. Ten dien tijde dus hadden zij een jeugdig liefhebbersorkest dat speelde in de « Trianon » te Wervik. Zijn eerste officieel kontrakt echter, wat men dus zou kunnen noemen zijn beroepsdebuut, greep plaats te Lauwe, rond 1945-46. Hij volbracht dit eerste ernstig werk samen met de zeer be-

kende gitarist Willy Buysens. Vervolgens treedt hij ook op in duo, met een ander gekend akkordeonspeler, Gerard Desrumeaux. Hun optreden geschiedt meestal voor de zender van radio Kortrijk. Ondertussen is hij ook nog klarinet gaan leren, en verblijft ongeveer een jaar lang in het Kortrijkse, waar hij samenwerkt met de bekende slagwerker Roger Clark, tevens leider van het plaatselijk Hot-Club sextet. En daar komen we aan zijn beste herinnering van zijn reeds mooie muziekloopbaan: gedurende 3 van de voornaamste jaren na de bevrijding werkt hij te Rijsel, en dit in de bijzonderste nachtclubs.

Hij speelt er aan de zijde van de alomgekende virtuoos, Gus Viseur, en van Frankrijk's topklarinetist Hubert Rostaing, welke voor hem ware veropenbaringen zijn en dan ook machtig veel bijdragen, tot zijn muzikale vervolmaking. In sommige andere clubs waar hij werkzaam is, ontmoet hij de wereldberoemde gitarist Django Reinhardt (†) en de niet minder fameuze violist Stephan Grapelly, die daar optreden als speciaal attractienummer. Dit zijn voor Roger, onvergetelijke ogenblikken. Helaas, aan alle mooie zaken komt een eind. Hier ligt de oorzaak aan een minder bloeiend tijdperk van muzikale kontrakten in Noord-Frankrijk, en zo zien wij vriend Roger begin 1950 met werkvooruitzichten naar Oostende afzakken, alwaar hij zich vestigt. Hij treedt hier in verscheidene bloeiende zaken op (ja, waar is de tijd, beste vriend) en werkt meerdere maanden in een orkest samen met Uw dienaar, de pianist René Dequick, e.a. Jackie Roach maar... evenals in Frankrijk zal ook hier te Oostende stilaan een tekort zijn aan werkgelegenheid, terwijl de meeste artiesten lijdzaam toezien. Roger Kerkhof blijft echter niet bij de pakken zitten, en alhoewel zijn vaste woonplaats Oostende blijft gaat hij in 1953 op een aanbod van trompettist-orkestleider Gus Deloof in, en sindsdien vindt men hem wat werk betreft, meestal in Brussel. Hij werkt nu al jaren bijna onafgebroken in de hoofdstad. Speelt er met klas-orkesten en trad op in al wat als etablissement naam heeft, o.a. Bœuf sur le Toit, Caprice d'Eve, Moulin Rouge, Laiterie enz...

Een biezonder goed aandenken heeft hij ook aan zijn verblijf in de Casanova te Brussel, alsook aan het zomerseizoen 1959 in de Horse's Neck in Knokke, toen hij met de fantastische Mexicaan Vinagre samenwerkte, een buitengewoon bongobespeler. Zijn verrichtingen in België, onderbrak hij in 1957. In dit jaar deed hij een rondreis van 6 maanden in Denemarken en Zweden, met het Cubaans orkest van Roberto Gemers. Men kan hem thans aantreffen, in de « Nouvelle Equipe » te Brussel, met het orkest van Kads-Kadio (Antillen).

Hij is een groot jazzliefhebber, van het ogenblik dat het « de ware » mannen zijn die weten wat jazz is als ze het vertolken, en dat het « swingt ». Zo luidt zijn oordeel. Goed zo, Roger, en « all the best », met uw verdere loopbaan.